

Cartea lui Daniel – Numărul șaiszeci și șase

Dezvăluirea Simfoniei Profetice: Timpul Sigilării, Ploaia Târzie și Chemarea de a Leși din Babilon

Jeff Pippenger
2024-01-30

Pasajul pe care l-am analizat în articolul precedent afirma că „marea revărsare a Duhului Sfânt” din Apocalipsa, capitolul optsprezece, „nu va veni până când nu vom avea un popor luminat, care cunoaște din experiență ce înseamnă să fie împreună-lucrători cu Dumnezeu”. Dar făgăduința este că, atunci când „vom avea o consacrare deplină, din toată inima, pentru slujirea lui Hristos, Dumnezeu va recunoaște acest fapt printr-o revărsare a Duhului Său fără măsură”. Identificarea „marii revărsări” implică o revărsare mai mică (o măsurare).

În data de 11 septembrie 2001, îngerul puternic din Apocalipsa optsprezece a coborât, însă „cea mai mare parte a bisericii” atunci, și încă „nu sunt împreună-lucrători cu Dumnezeu”. Între 11 septembrie 2001 și momentul în care Dumnezeu identifică faptul că există, în cele din urmă, un grup care a ajuns la „o consacrare deplină, din toată inima, pentru slujirea lui Hristos”, ploaia târzie este „măsurată”, are loc judecata celor vii, iar judecata începe cu casa lui Dumnezeu.

Apokalipsi sura ya kumi na nane inatambua sauti mbili, ambazo Dada White anatufahamisha kuwa ni miito miwili kwa makanisa. Sauti ya pili (mwito), ni mwito wa kutoka Babeli utakaotokea wakati wa sheria ya Jumapili iliyo karibu kuja. Sauti ya kwanza ilifika tarehe 11 Septemba, 2001. Kumwagwa kwa Roho Mtakatifu kulikoanza wakati huo kulikuwa “kwa kipimo,” kwa maana Kristo alihitaji kwanza kuwasafisha watu ambao hatimaye angewamwagia Roho Mtakatifu “pasipo kipimo”, alipowainua kama bendera katika saa ya tetemeko kuu la nchi. Kundi hilo lilihitaji kutakaswa kabla sauti ya pili ya Apokalipsi sura ya kumi na nane haijasikika, kwa maana hao ndio watakaokuwa wale watakaoutangaza ujumbe huo.

La prima dezamăgire din primăvara anului 1844, protestanții au devenit protestanți apostafi, iar cei credincioși, care atunci s-au aflat în timpul de întârziere, au reprezentat templul celor care mai înainte nu fuseseră poporul lui Dumnezeu. La 11 septembrie 2001, îngerul puternic din Apocalipsa optsprezece a coborât, iar primul pas în curățirea și ridicarea templului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă a început și a început prin punerea la probă a adventismului laodicean. La 18 iulie 2020, al doilea pas al procesului de punere la probă a început. La botezul lui Hristos, procesul de separare a Israelului antic a început, întrucât Hristos a ales atunci primii ucenici, care au constituit temelia templului creștin pe care El îl ridică în acea istorie.

La începutul lucrării Sale de trei ani și jumătate, Hristos a curățit templul, pe care l-a identificat drept „Casa Tatălui Său”, iar la sfârșitul lucrării Sale, când a curățit templul pentru a doua și ultima oară, rostirea Sa a fost: „casa voastră vă este lăsată pustie”. Poporul legământului anterior fusese trecut cu vederea, iar noul Său popor al legământului a fost întemeiat ca „Templul Său”. La legea duminicală, structura corporativă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea va fi pustie.

„Prorok spune: «Am văzut un alt înger coborându-se din cer, având mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. Și a strigat cu glas tare, zicând: Babilonul cel mare a căzut, a căzut și a ajuns locuința demonilor» (Apocalipsa 18:1, 2). Acesta este același mesaj care a fost dat de al doilea înger. Babilonul a căzut, «pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei» (Apocalipsa 14:8). Ce este acel vin? — Doctrinile ei false. Ea a dat lumii un sabat fals în locul Sabatului poruncii a patra și a repetat minciuna pe care Satana i-a spus-o mai întâi Evei în Eden — nemuirea naturală a sufletului. Multe erori înrudite le-a răspândit pretutindeni, «învățând ca doctrine poruncile oamenilor» (Matei 15:9).”

„Atunci când Isus Și-a început slujirea publică, El a curățit Templul de profanarea lui sacrilegă. Printre ultimele acte ale slujirii Sale s-a aflat a doua curățire a Templului. Tot astfel, în ultima lucrare pentru avertizarea lumii, sunt adresate bisericilor două chemări distincte. Solia celui de-al doilea înger este: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei” (Apocalipsa 14:8). Iar în marea strigare a soliei celui de-al treilea înger se aude un glas din cer, spunând: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei. Pentru că păcatele ei au ajuns până la cer, și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei” (Apocalipsa 18:4, 5).”
Review and Herald, 6 decembrie 1892.

Curățirea dintâi a templului corespunde cu primul glas din Apocalipsa, capitolul optsprezece, iar al doilea glas este marea strigare care cheamă cealaltă turmă a lui Dumnezeu să iasă din Babilon. Versetele unu până la trei s-au împlinit când marile clădiri ale orașului New York au fost dărâmate. Aceasta s-a întâmplat la 11 septembrie 2001, iar prima curățire a templului, sau prima dintre cele două chemări adresate bisericilor, a fost făcută. Prima chemare a început la botezul lui Hristos, când Duhul Sfânt S-a coborât din cer și a început încercarea pentru Israelul antic. La 11 august 1840, prima curățire a templului, sau prima dintre cele două chemări adresate bisericilor, a fost făcută mișcării millerite.

În acel timp au început ploaia târzie și sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii, în legătură cu scenele finale ale Judecății de Cercetare. În acele scene finale, lucrarea lui Hristos este înfățișată ca ștergerea păcatelor celor credincioși din cartea păcatelor, sau ștergerea numelor creștinilor mărturisitori din cartea vieții. Acea perioadă de timp este perioada stropirii ploii târzii, căci Dumnezeu va revărsa Duhul Sfânt fără măsură numai atunci când biserica este curată. La legea duminicală, revărsarea Duhului Sfânt va fi fără măsură.

„Ce faceți, fraților, în marea lucrare de pregătire? Cei care se unesc cu lumea primesc tiparul lumesc și se pregătesc pentru semnul fiarei. Cei care nu se încred în sine, care se smeresc înaintea lui Dumnezeu și își curățesc sufletele prin ascultarea de adevăr, aceștia primesc tiparul ceresc și se pregătesc pentru sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor. Când decretul va fi dat și pecetea va fi aplicată, caracterul lor va rămâne curat și fără pată pentru veșnicie.” Testimonies, volumul 5, 216.

„Lucrarea Duhului Sfânt este de a convinge lumea cu privire la păcat, la neprihănire și la judecată. Lumea poate fi avertizată numai văzându-i pe cei care cred adevărul sfințit prin adevăr, acționând după principii înalte și sfinte, arătând, într-un sens înalt și elevat, linia de

demarcație dintre cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și cei care le calcă în picioare. Sfințirea prin Duhul evidențiază deosebirea dintre cei care au sigiliul lui Dumnezeu și cei care păzesc o zi de odihnă contrafăcută. Când va veni încercarea, se va arăta limpede care este semnul fiarei. Acesta este păzirea duminicii. Cei care, după ce au auzit adevărul, continuă să considere această zi ca fiind sfântă poartă semnătura omului fărădelegii, care s-a gândit să schimbe vremurile și legea.” Bible Training School, 1 decembrie 1903.

Isaia identifică „ziua vântului de răsărit”, pe care o identifică de asemenea drept „vântul aspru”, care este ținut în frâu (stayeth), ca momentul în care începe „măsurarea”.

Cu măsură, când odrasla ei va ieși, Te vei judeca cu ea; El Își oprește vântul aspru în ziua vântului de răsărit. Prin aceasta, dar, nelegiuirea lui Iacov va fi ispășită; și acesta va fi tot rodul îndepărtării păcatului lui: când va face toate pietrele altarului ca pietrele de var care sunt sfărâmate, dumbrăvile și chipurile cioplite nu se vor mai ridica. Totuși, cetatea întărită va fi pustie, și locuința părăsită, și lăsată ca un pustiu; acolo va paște vițelul, acolo se va culca și îi va mistui ramurile. Când crengile ei se vor usca, vor fi frânte; femeile vin și le pun pe foc; căci acesta este un popor fără pricepere; de aceea, Cel ce i-a făcut nu va avea milă de ei, și Cel ce i-a întocmit nu le va arăta îndurare. Și se va întâmpla în ziua aceea că Domnul va treiera de la albia râului până la pâraul Egiptului, iar voi veți fi adunați unul câte unul, o, fii ai lui Israel. Și se va întâmpla în ziua aceea că trâmbița cea mare va suna, și vor veni cei ce erau gata să piară în țara Asiriei, și cei izgoniți în țara Egiptului, și se vor închina Domnului pe muntele cel sfânt, la Ierusalim. Isaia 27:6–13.

Vântul de la răsărit este puterea care scufundă „corăbiile Tarsisului” și aduce judecata asupra curvei Tirului. „Vântul de la răsărit” este puterea care îi face pe împărați să se teamă. „Vântul de la răsărit” este ceea ce a adus asupra Egiptului „pălirea” nimicitoare, care a produs cei șapte ani de foamete, pe când Iosif și Faraonul au adus întreaga lume (Egiptul) în robie, și tot „vântul de la răsărit” a adus „lăcustele” care au mâncat totul în timpul izbăvirii din Egipt. Islamul este „vântul de la răsărit”.

Mișcările de reformă ale profetiei biblice stabilesc că fiecare mișcare de reformă are propria sa temă distinctă. Tema mișcării de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii este Islamul. La 11 septembrie 2001, Islamul celei de-a treia Vai a atacat fiara pământului, iar George W. Bush, „al doilea”, a pus imediat o restricție asupra „vântului de răsărit”. La acel eveniment, așa cum consemnează Sora White, când marile clădiri ale orașului New York sunt doborâte, Apocalipsa 18, versetele 1–3, s-au împlinit. Aceste trei versete reprezintă prima dintre cele două voci din Apocalipsa capitolul 18. A doua voce se află în versetul 4 și identifică chemarea de a ieși din Babilon, care începe la legea duminicală din Statele Unite. Islamul celei de-a treia Vai este ținut în frâu de cei patru îngeri din Apocalipsa capitolul 7, în timp ce cei o sută patruzeci și patru de mii sunt sigilați.

„Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu gelos, totuși El rabdă îndelung păcatele și fărădelegile poporului Său în această generație. Dacă poporul lui Dumnezeu ar fi umblat în sfatul Său, lucrarea lui Dumnezeu ar fi înaintat, iar solii adevărului ar fi fost purtate către toate popoarele care locuiesc pe fața întregului pământ. Dacă poporul lui Dumnezeu L-ar fi crezut și ar fi fost

împlinitor al Cuvântului Său, dacă ar fi păzit poruncile Sale, îngerul nu ar fi venit zburând prin mijlocul cerului cu solia către cei patru îngeri care urmau să dea drumul vânturilor ca acestea să sufle peste pământ, strigând: Țineți, țineți cele patru vânturi, ca să nu sufle peste pământ până nu voi pune pecetea pe fruntea slujitorilor lui Dumnezeu. Dar, deoarece poporul este neascultător, nemulțumitor, nesfânt, așa cum a fost Israelul din vechime, timpul este prelungit pentru ca toți să poată auzi ultima solie de har vestită cu glas tare. Lucrarea Domnului a fost împiedicată, timpul sigilării a fost amânat. Mulți nu au auzit adevărul. Dar Domnul le va da ocazia să audă și să se convertească, iar marea lucrare a lui Dumnezeu va merge înainte.”
Manuscript Releases, volumul 15, 292.

Cei care sunt pecetluiți sunt pecetluiți înainte de legea duminicală, căci lumea poate fi avertizată și, prin urmare, chemată să iasă din Babilon numai văzând bărbați și femei, în criza legii duminicale, având sigiliul lui Dumnezeu. Pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii a început la 11 septembrie 2001, dar timpul pecetluirii a fost întârziat.

Toți profeții se adresează ultimei generații, iar acest pasaj face referire directă la generația finală. În această generație finală, poporul lui Dumnezeu nu a „umblat în sfatul Său”, iar din acest motiv timpul sigilării a fost împiedicat și întârziat. El a fost întârziat și împiedicat de fiara din adânc, din Apocalipsa capitolul unsprezece, care i-a ucis pe cei doi profeți. Acea fiară, în vremea Revoluției Franceze, a fost ateismul, iar ea a prefigurat mișcarea ateistă introdusă de aceia care au introdus „woke-ismul”, care se confruntă acum cu lumea, în cadrul mișcării Future for America; iar apoi Future for America a încetat să umble în sfatul lui Dumnezeu și a îngăduit influența acelor care și-au promovat agenda lor homosexuală modernă, împreună cu alții care au promovat stabilirea de timpuri, să împiedice timpul sigilării.

„Mult din ceea ce mi-a fost descoperit îmi apasă mintea, astfel încât abia știu cum să mă exprim. Totuși, nu pot să tac. Domnul este indignat de oamenii care se ridică spre a domni peste semenii lor și spre a duce la îndeplinire planuri pe care Duhul Sfânt le-a condamnat. Sunt mai surprinsă decât pot exprima de nereușita voastră de a discerne că Dumnezeu nu i-a rânduit pe acești oameni. Noua ordine a lucrurilor ar trebui să vă alarmeze, căci nu a avut aprobarea cerului.”

„Inima firească nu trebuie să-și aducă propriile ei principii întinate și corupătoare în lucrarea lui Dumnezeu. Nu trebuie să existe nicio ascundere a principiilor credinței noastre. Solia celui de-al treilea înger trebuie să fie vestită de poporul lui Dumnezeu. Ea trebuie să se amplifice până la marea strigare. Domnul are un timp hotărât când va încheia lucrarea; dar când este acel timp? Când adevărul care trebuie proclamat pentru aceste zile de pe urmă va merge înainte ca mărturie către toate neamurile, atunci va veni sfârșitul. Dacă puterea lui Satana poate pătrunde chiar în templul lui Dumnezeu și poate manevra lucrurile după bunul său plac, timpul de pregătire va fi prelungit.”

„Iată taina mișcărilor făcute pentru a se împotrivi oamenilor pe care Dumnezeu i-a trimis cu un mesaj de binecuvântare pentru poporul Său. Acești oameni au fost urâți. Oamenii aceștia și mesajul lui Dumnezeu au fost disprețuiți, tot atât de adevărat cum Hristos Însuși a fost urât și disprețuit la prima Sa venire. Oameni aflați în poziții de răspundere au manifestat chiar

atributele pe care Satana le-a descoperit. Ei au căutat să stăpânească mințile, să aducă rațiunea și talentele lor sub jurisdicție omenească. A existat un efort de a-i aduce pe slujitorii lui Dumnezeu sub controlul unor oameni care nu au cunoașterea și înțelepciunea lui Dumnezeu și nici o experiență sub călăuzirea Duhului Sfânt. S-au născut principii care n-ar fi trebuit niciodată să vadă lumina zilei. Copilul nelegitim ar fi trebuit să fie înăbușit de îndată ce a tras prima suflare de viață. Oameni mărginiți s-au războit împotriva lui Dumnezeu și a adevărului și a solilor aleși ai Domnului, lucrând împotriva lor prin orice mijloace pe care au îndrăznit să le folosească. Vă rog să luați în considerare ce virtute s-a aflat în înțelepciunea și planurile acelora care au disprețuit mesajele lui Dumnezeu și, asemenea cărturarilor și fariseilor, i-au disprețuit chiar pe oamenii pe care Dumnezeu i-a folosit pentru a prezenta lumina și adevărul de care poporul Său avea nevoie.” The 1888 Materials, 1525.

ຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາທິລົມຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ໄດ້ຖືກຂັດຂວາງ ເພາະວ່າຕົວແທນຂອງຊາຕານໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າມາໃນ “ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າແທ້.” ປະເດັນທົດວນເຫັນໃນບ່ອນນີ້ວ່າ ນັບຈາກ 1798 ຈົນເຖິງ 1844 ພຣະວິຫານຂອງມົນເລີໃຫ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ແລະໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຜູ້ສັ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ. ພຣະວິຫານ ແລະ ກອງທັບໄດ້ຖືກຍຽບຍຳລົງໂດຍສັນຕະປາປາເປັນເວລາຫນຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ, ແລະເມື່ອສັນຕະປາປາໄດ້ຮັບບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍ ພຣະຄຣິດໄດ້ລົມພຣະລາດກົດແຫ່ງການສ້າງພຣະວິຫານຂອງມົນເລີໃຫ້ຂຶ້ນ, ແລະສັນຍະລັກຂອງພຣະວິຫານນັ້ນຄືເລກສີ່ສິບຫົກ, ຕາມພະຍານຖາຍປະການ.

Pe 11 august 1840, îngerul din Apocalipsa 10 a coborât, iar judecata protestantismului a început. Acea istorie se repetă până la ultima literă.

Mu Mabwiriza ni ho “umuyaga w’iburasirazuba” urohya amato ya Tarushishi, ugasenya urwo rurembo runini rw’i Tiro, kandi ugatuma abami n’abacuruzi basakuza incuro eshatu bati: “uyoo, uyoo” (mbega ishyano, mbega ishyano). Ariko mu murongo wo muri Yesaya turimo gusuzuma, umunsi w’“umuyaga w’iburasirazuba” ni wo munsi Imana “ihosha umuyaga wayo ukaze.” Muri uwo murongo, “umuyaga w’iburasirazuba” urafashwe ukagenzurwa, kugira ngo udahagarika umurimo wa marayika wa gatatu; umurimo usohozwa mu gihe cy’invura y’itumba rya nyuma. Muri uwo murongo, ingingo y’“umuyaga w’iburasirazuba” wafashwe ukagenzurwa ni ukumenyekanisha invura y’itumba rya nyuma, umurimo wa marayika wa gatatu, no gukoranya no kuvana mu Babuloni abandi bana b’Imana. Muri icyo gihe, abamarayika bane bafashe imiyaga ine, mu gihe cyo gushyirwaho ikimenyetso ku bihumbi ijana na mirongo ine na bine.

Iar după acestea am văzut patru îngeri stând în cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale pământului, ca vântul să nu sufle peste pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac. Și am văzut un alt înger ridicându-se dinspre răsăritul soarelui, având pecetea Dumnezeului celui viu; și a strigat cu glas tare către cei patru îngeri, căroră le fusese dat să vatăme pământul și marea, zicând: Nu vatămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe frunțile robilor Dumnezeului nostru. Apocalipsa 7:1–3.

Reținerea „vântului de răsărit”, oprirea „neamurilor mâniate” și ținerea în frâu a „celor patru vânturi” au loc toate în timpul ploii târzii, căci în perioada ploii târzii este pusă pecetea lui Dumnezeu asupra poporului Său. Cele patru vânturi care sunt restrânse de cei patru îngeri sunt un

simbol al islamului.

„Îngerii țin cele patru vânturi, înfățișate ca un cal mânios care caută să se desprindă și să se năpustească peste fața întregului pământ, purtând distrugere și moarte în calea sa.

„Să dormim chiar pe marginea însăși a lumii veșnice? Să fim greoi, reci și morți? O, de am avea în bisericile noastre Duhul și suflarea lui Dumnezeu suflate în poporul Său, pentru ca ei să se ridice în picioare și să trăiască. Avem nevoie să vedem că calea este îngustă, iar poarta strâmtă. Dar, pe măsură ce trecem prin poarta cea strâmtă, lărgimea ei este fără margini.”
Manuscript Releases, volumul 20, 217.

Vom aprofunda aceste realități în articolul următor, căci „în vremea acestor împărați”, reprezentați de cea de-a opta împărăție a profeției biblice, care „este dintre cele șapte” împărății, Dumnezeu întemeiază o împărăție veșnică.

Și în zilele acestor împărați Dumnezeu cerului va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată; și împărăția nu va fi lăsată altui popor, ci va sfârâma și va mistui toate aceste împărății, iar ea va dăinui în veci. Întrucât ai văzut că piatra a fost tăiată din munte fără mâini și că a sfârâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul, marele Dumnezeu i-a făcut cunoscut împăratului ce se va întâmpla de acum înainte; și visul este sigur, iar tâlcuirea lui este vrednică de crezare. Daniel 2:44, 45.